

Muži hledají soběpodobné polovičky, realita je však jiná, ukazuje studie

Nejen lidé, ale i další živočišné druhy, si své partnery vybírají na základě určitých charakteristik – a všímají si toho i lidová úsloví „vrána k vráně sedá“ nebo naopak „protiklady se přitahují“. Které z těchto úsloví platí? A je nějaký rozdíl mezi heterosexuálními a homosexuálními partnerskými svazky? Ovlivňuje tyto preference kultura, v níž žijeme? Odpovědi přináší nová studie provedená výzkumníky z Národního ústavu duševního zdraví, Přírodovědecké fakulty a Fakulty humanitních studií Univerzity Karlovy a University of São Paulo v Brazílii.

Kultura ani sexuální orientace preference zásadně neovlivňují

Principu, kdy lidé hledají partnery co nejvíce soběpodobné, se odborně říká homogamie, principu opačnému pak heterogamie nebo také komplementarita. „Výzkumy doposud ukazovaly spíše na to, že si lidé hledají spíše partnera, který je jim podobný, většina studií se však zabývala heterosexuálními svazky a také chybělo srovnání odlišných kultur,“ popisuje jedna z autorek nové studie, Mgr. Zuzana Štěrbová z Národního ústavu duševního zdraví. Nový výzkum se proto zaměřil na preferovanou a skutečnou podobnost v osobnostních charakteristikách u heterosexuálních a homosexuálních mužů z České republiky a Brazílie. První studie se zúčastnilo 522 mužů a druhé studie oba partneři z 89 dlouhodobých vztahů. Muži byli požádáni, aby uvedli osobnostní vlastnosti z modelu tzv. Velké pětky (extraverze, přívětivost, svědomitost, otevřenost a emoční stabilita) sebe samých a svých ideálních a skutečných partnerů/partnerek.

„Výsledky ukázaly, že heterosexuální i homosexuální muži udávali preference pro soběpodobné partnery/ky ve všech osobnostních charakteristikách kromě Emoční stability. Co se tedy týče ideálních partnerů, mezi heterosexuály a homosexuály z České republiky i Brazílie, nebyly nalezeny žádné rozdíly. Tyto výsledky mohou naznačovat, že preference pro soběpodobnost se vyvinuly coby součást psychologických mechanismů výběru partnera, a proto se uplatňují u všech jedinců, nehledě na kulturní prostředí či sexuální orientaci,“ vysvětluje magistra Štěrbová.

Introvertní vrána sedá k té introvertní

Vzájemná podobnost skutečných párů byla ovšem oproti preferencím výrazně nižší, a to u mužů obou sexuálních orientací. „Vzhledem k tomu, že při výběru partnera hraje roli mnoho různých faktorů, homogamie v osobnosti se nemusí do skutečného výběru promítnout, jelikož jiné charakteristiky mohou být pro vztah důležitější, což ostatně naznačují další studie.

Současně jsou lidé nuceni dělat při reálném výběru oproti preferencím kompromisy, což vede k rozdílu mezi ideálními a skutečnými partnery,“ popisuje magistra Štěrbová.

Zajímavé je, že homosexuální páry dosahovaly ještě nižší podobnosti než páry heterosexuální. „Vysvětlení může být hned několik, například, že homosexuálové mají menší „partnerský trh“ než heterosexuálové, a proto pro ně může být obtížnější nalézt partnera podobného jejich ideálu. Dále v případě heterosexuálů může být výběr ovlivňován ženami, které jsou v průměru vybíravější než muži (a proto je u nich často nalezen menší rozdíl mezi ideálním a skutečným partnerem než u mužů). Nejčastěji byla podobnost mezi partnery nalezena v případě extraverze. Jinými slovy extraverti tvoří vztahy s extraverty a introverti s introverty,“ uzavírá magistra Štěrbová.

Více informací:

Mgr. Zuzana Štěrbová

pracoviště: VP3 Aplikované neurovědy a zobrazení mozku

telefon: (+420) 283 088 434

e-mail: Zuzana.Sterbova@nudz.cz, zuzansterbova@gmail.com